

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2022r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: st. prot. sąd. Agnieszka Ćwiklińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda ----

po rozpoznaniu na rozprawie: dnia 12.09.22r., 26.10.22r., 24.11.22r.

sprawy :

T. D., s. K. i U., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie od początku stycznia 2021r. do 12 marca 2021r. w miejscowościach W. i P. uporczywie nękał swoją byłą partnerkę J. W. w ten sposób, że wielokrotnie dzwonił do niej zarówno na jej telefon prywatny jak i służbowy oraz wysyłał do niej wiadomości sms a także nachodził ją w miejscu pracy i wysyłał do jej przełożonych w miejscu pracy e-maile których treść jest dyskredytująca dla jej osoby a nadto niszczył jej mienie poprzez porysowanie powłoki lakierniczej samochodu i spuszczał powietrze z opon jej samochodu i wzbudzał w ten sposób w pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami uczucie zagrożenia a nadto naruszał istotnie jej prywatność

tj. o czyn z art. 190a § 1 kk

I. Oskarżonego T. D. uznaje za winnego, że w okresie od początku stycznia 2021r. do 12 marca 2021r. miejscowościach W. i w P. uporczywie nękał swoją byłą partnerkę J. W. w ten sposób, że wielokrotnie dzwonił do niej na jej telefon prywatny jak i telefon służbowy oraz nachodził ją w miejscu pracy i wysyłał do jej przełożonych w miejscu pracy e-maile których treść jest dyskredytująca dla jej osoby, czym wzbudzał w ten sposób u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami uczucie zagrożenia, a nadto naruszał istotnie jej prywatność tj. popełnienia przestępstwa z art. 190a § 1 kk i za to na podstawie art. 190a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby.

III. Na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda.

IV. Na podstawie art. 41 a § 1 i 4 kk orzeka zakaz zbliżania się przez oskarżonego do pokrzywdzonej J. W. na odległość mniejszą niż 10 metrów oraz zakaz kontaktowania się w jakikolwiek sposób z pokrzywdzoną przez okres 3 (trzech) lat.

V. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk orzeka obowiązek informowania Sądu o przebiegu okresu próby.

VI. Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 1, art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 70 zł oraz opłaty 120 zł.

s. I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 524/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. D.	I.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
J. W. i T. D. byli parą do stycznia 2018 r. Od czasu rozstania	J. Ś. (poprzednio W.)	2, 26-27, 100 -102, 186-187	

oskarżony nie chciał dać pokrzywdzonej spokoju i ją nachodził, jeździł za nią i ją śledził. W związku z tym pokrzywdzona złożyła zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa. W stosunku do oskarżonego toczyło się postępowanie przygotowawcze o czyny z art. 190a § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. popełnione na szkodę J. W. (sygn. PR 2 Ds. 2013. (...)). W toku tego postępowania, na skutek przeprowadzonej mediacji, w dniu 30 lipca 2019r. strony podpisały przed mediatorem ugodę, a postępowanie to zostało umorzone.

Po zakończeniu w.w postępowania oskarżony przez jakiś czas nie próbował nawiązywać kontaktu z J. W., jednakże zmieniło się to w styczniu 2021r.

Pokrzywdzona J. W. w okresie objętym aktem oskarżenia była zatrudniona w sklepie (...) w Centrum Handlowym (...) w P., o czym wiedział oskarżony.

W okresie od stycznia do marca 2021r. T. D. wielokrotnie dzwonił do miejsca pracy pokrzywdzonej, po czym, gdy ktoś odbierał telefon, rozłączał się. Parokrotnie zdarzyło się tak, że któryś z pracowników podjął rozmowę z oskarżonym. Był on wówczas zmieszany

i nie widział o co ma pytać i co mówić.

Na telefonie firmowym był zapisany numer oskarżonego jako (...).

Oskarżony T. D. w okresie objętym aktem oskarżenia dzwonił łącznie do miejsca pracy swojej byłej partnerki 17 razy.

W okresie objętym zarzutem oskarżony był łącznie trzy razy we wskazanym sklepie (...). Jeden raz obsługiwała go pokrzywdzona, której pytał się o to, czy posiadają określony produkt. J. W. udzieliła mu wówczas jedynie zdawkowej informacji na ten temat, ponieważ nie chciała rozmawiać z oskarżonym.

Drugi raz, gdy oskarżony odwiedził miejsce pracy pokrzywdzonej, nie było jej wówczas w pracy, a oskarżony rozmawiał z kierownikiem sklepu i pytał czy J. W. w tym miejscu pracuje, ponieważ rzekomo chciał jej zwrócić należące do niej rzeczy. Oskarżony nie uzyskał żadnej informacji na temat pokrzywdzonej i opuścił sklep.

Oskarżony był również w sklepie trzeci raz i pytał wówczas kierownika, dlaczego pokrzywdzona miała dostęp do jego danych osobowych jako autora skargi.

W dniu 5 stycznia 2021r. T. D. napisał za pośrednictwem poczty elektronicznej e-mail, który nazwał „skargą”, do pracodawcy pokrzywdzonej. W treści tego maila opisał, że w dniu 4 stycznia 2021r. wielokrotnie próbował się bezskutecznie skontaktować z pracownikami sklepu, co w jego ocenie było niewłaściwym potraktowaniem jego jako klienta.

Ponadto w dniu 29 stycznia 2021r. T. D. napisał SMS na numer sklepu (...) o treści: „Dzień dobry, czy mam znowu złożyć na państwa skargę z załączonym bilingiem, że państwo nie odbieracie telefonów od klientów?!”.

W związku z tymi skargami J. W. musiała tłumaczyć się swoim przełożonym, czuła się z tym niekomfortowo.

Oskarżony w okresie objętym aktem oskarżenia na prywatny numer J. W. wysłał jej jednego SMSa z okazji urodzin z życzeniami.

W okresie objętym zarzutem oskarżony i pokrzywdzona przypadkowo spotkali się na parkingu przed sklepem (...) w S.. Oskarżony podszedł do niej i chciał z nią porozmawiać, jednakże

pokrzywdzona stanowczo odmówiła rozmowy z nim i wówczas oskarżony wziął jej siatki z zakupami odszedł z nimi około 20 m, po czym zostawił je na parkingu i oddalił się.

Wielokrotnie zdarzyła się sytuacja, że J. W. miała spuszczone powietrze z opon w swoim samochodzie, czy też porysowaną karoserię. Nie udało się jednak ustalić sprawcy tych szkód.

Raz matka pokrzywdzonej pożyczyła od niej samochód i pojechała do sklepu (...), zostawiła samochód na parkingu i udała się na zakupy, a po powrocie zobaczyła, że ktoś kuca koło samochodu córki. Wówczas zauważyła również, że w przednim kole brak jest powietrza. Ostatecznie w.w osoba uciekła i nie udało się ustalić jej tożsamości.

T. D. swoim zachowaniem wzbudzał u J. W. poczucie zagrożenia. Na skutek skarg oskarżonego kierowanych do jej pracodawcy pokrzywdzona musiała się tłumaczyć z łączących ich relacji, przez co czuła się poniżona przed innymi pracownikami.

R. W.

55, 108, 181

K. W.

58-59, 107, 187

P. N.	37-38, 104-105, 219-220		
T. D.	97, 179		
M. N. (1)	43, 105, 219		
A. D.	51-52, 106-107, 180		
O. G.	46-47, 233,		
Wykaz połączeń wykonywanych przez oskarżonego do sklepu (...)	8-9, 11		
Wiadomość email wystosowana przez oskarżonego dot. pracowników sklepu (...)	14-15, 40-41		
wiadomość SMS do sklepu (...)	42		
Protokół z ugody wraz z postanowieniem o umorzeniu dochodzenia	28-31		
Dane od operatora sieci O. wraz z analizą	62-65		
<i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	T. D.	I.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
zniszczenie mienia pokrzywdzonej poprzez porysowanie powłoki lakierniczej jej samochodu i spuszczenie powietrza z opon	J. W.	2, 26-27, 100-102	
K. W.	58-59, 107		
R. W.	55. 108-109,		
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	T. D.	Wyjaśnienia oskarżonego były częściowo wiarygodne tj. co do faktu, że był w związku z pokrzywdzoną, który później się rozpadł oraz co do tego, że toczyło się wobec niego postępowanie karne, które z powodu zawarcia ugody zostało umorzone. Oskarżony przyznał również, że w styczniu 2021r. wysłała pokrzywdzonej SMSem życzenia urodzinowe, co pozostawało w zgodzie z jej zeznaniami. Oskarżony potwierdził, że dzwonił do pracy pokrzywdzonej, co korespondowało z zeznaniami samej	

		<p>pokrzywdzonej oraz pozostałych pracowników sklepu (...). Sąd nie dał mu jednak wiary do co motywacji stojącej za w/ w zachowaniami, o czym mowa w dalszej części uzasadnienia.</p>
J. W.	<p>Zeznania pokrzywdzonej okazały się wiarygodne, w tym co do okoliczności związanych z telefonowaniem oskarżonego do sklepu (...), jego przychodzenia do tego sklepu, wystosowanie skargi czy też ich przypadkowych spotkań. Twierdzenia te zostały potwierdzone przez pozostałe pracownice sklepu (...), jak również przez samego oskarżonego. Sąd dał jej wiarę również co do tego, że wskazane w akcie oskarżenia zachowania oskarżonego mogły wzbudzić u oskarżonego niepokój, zagrożenia i naruszać jej prywatność.</p>	
K. i R. W.	<p>Zeznania tych świadków Sąd uznał za wiarygodne w przeważającej części, albowiem zostały one potwierdzone pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>P. N. M. N. (2) A. D., O. G.</p>	<p>Zeznania tych świadków tj. pracowników sklepu (...) i znajomych pokrzywdzonej były wiarygodne, spójne i korespondowały ze sobą, jak również z zeznaniami samej pokrzywdzonej i</p>	

	częściowo z wyjaśnieniami oskarżonego.		
Wydruki połączeń telefonicznych i korespondencji SMS	Dokumenty w pełni wiarygodne, niekwestionowane przez strony, Sąd nie dostrzegł potrzeby robienia tego z urzędu.		
Skarga T. D. w formie email	Dokument w pełni wiarygodny, niekwestionowany przez strony.		
Protokół ugody zawartej przed mediatorem wraz z postanowieniem o umorzeniu dochodzenia	Dokument w pełni wiarygodny, niekwestionowany przez strony.		
Dane od operatora O. wraz z analizą	Dokumenty w pełni wiarygodne, niekwestionowany przez strony.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	T. D.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w przeważającej części. Sąd potraktował je jako przyjętą linię obrony, nie odpowiadającą jego prawdziwym zamiarom. Przede wszystkim	

		<p>tłumaczenie oskarżonego, dlaczego wielokrotnie dzwonił do miejsca pracy pokrzywdzonej nie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ z zeznań pozostałych świadków wynikało, że tak naprawdę nie chciał on skonsultować się z personelem sklepu, aby porozmawiać na tematy związane z ich asortymentem, a wielokrotnie dzwonił i się rozłączał po kilku sekundach, a jeżeli już podejmował rozmowę to nie wiedział co ma powiedzieć i był zmieszany. Powyższe stanowi o tym, że oskarżonemu nie zależało na kontakcie ze sklepem, a na skontaktowaniu się z pokrzywdzoną czy też w celu zwrócenia na siebie jej uwagi. W konsekwencji za wiarygodne nie można było również uznać wyjaśnień oskarżonego w zakresie, w którym wyjaśniał, że skargi na pracowników sklepu (...) miały dotyczyć jedynie obsługi klienta. Całokształt okoliczności sprawy świadczy bowiem o tym, że miały one na celu jedynie uprzykrzenie życia pokrzywdzonej. Oskarżony wbrew swoim twierdzeniom nie udowodnił bowiem, aby tożsame skargi kierował do innych sklepów.</p>	
1.2.1	J. W.	Sąd nie uwzględnił tej części zeznań	

		<p>pokrzywdzonej w jakiej wskazywała ona na fakt, że to oskarżony w inkryminowanym okresie czasu spuszczał jej powietrze z opon, jak również porysował samochód. Było to jedynie przypuszczenie świadka.</p>	
1.2.1.	K. W.	<p>Sąd nie uwzględnił tej części zeznań świadka, w jakiej wskazywała ona na fakt, że to oskarżony okresie objętym zarzutem spuszczał pokrzywdzonej powietrze z opon jej samochodu i go porysował. Stanowiły one jedynie podejrzenia świadka, nieoparte żadnymi dowodami.</p>	
1.2.1.	R. W.	<p>Sąd nie uwzględnił tej części zeznań świadka, w jakiej wskazywał on na to, że to oskarżony w inkryminowanym okresie czasu spuszczał powietrze z opon samochodu jego córki, jak również porysował jej samochód. Zeznania te stanowiły jedynie przekaz domysłów pokrzywdzonej, nie opartych żadnymi dowodami.</p>	
1.1.1.	U. D.	<p>Matka oskarżonego, świadek nie miała wiedzy na temat zdarzeń objętych zarzutem. Jej zeznania nie były przydatne dla ustaleniu stanu faktycznego w sprawie.</p>	

1.1.1	Dokumenty na k. 7, 8, 10, 12-13, 16-17, 19-20, 41, 42	Sąd nie uwzględnił przy ustalaniu stanu faktycznego niniejszej sprawy wymienionych dokumentów, ponieważ nie dotyczyły one okresu objętego zarzutem kierowanym wobec oskarżonego.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	T. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>T. D. stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 190a § 1 k.k. który miał polegać na tym, że oskarżony w okresie od początku stycznia 2021 roku do 12 marca 2021 roku w miejscowości W. i P. uporczywie nękał swoją byłą partnerkę J. W. w ten sposób, że wielokrotnie dzwonił do niej zarówno na jej telefon prywatny jak i służbowy oraz wysyłał do niej wiadomości sms, a także nachodził ją w miejscu pracy i wysyłał do jej przełożonych w miejscu pracy e-maile, których treść jest</p>			

dyskredytująca dla jej osoby a nadto zniszczył jej mienie poprzez porysowanie powłoki lakierniczej samochodu i wzbudzał w ten sposób w pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami uczucie zagrożenia a nadto naruszał istotnie jej prywatność.

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2022r. Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu wydanym w sprawie o sygn. VI K 1186/21 uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Na skutek apelacji od tego wyroku wniesionej przez oskarżyciela publicznego Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 13 maja 2022r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania tut. Sądowi.

Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 190a § 1 k.k. Zgodnie z art. 190a § 1 k.k. karze podlega ten, kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie narusza jej prywatność. Przez nękanie należy rozumieć wielokrotne,

powtarzające się
prześladowanie
wyrażające się w
podejmowaniu różnych
naprzykrzających się
czynności, których celem
jest udręczenie,
utrapienie, dokuczenie
lub niepokojenie
pokrzywdzonego albo jego
osoby najbliższej. Jest to
więc z zasady przestępstwo
wieloczynowe. Mogą to
być zachowania polegające
np. na wysłaniu do
pokrzywdzonego listów
(tradycyjnych lub
elektronicznych) i SMS-
ów, telefonowaniu,
nachodzeniu w różnych
miejscach albo stałe
śledzenie lub
naprzykrzające się
towarzyszenie.
Ustawodawca
kryminalizuje
jednocześnie tylko takie
zachowania
odpowiadające nękanii,
które mają charakter
długotrwały. O
uporczywym zachowaniu
się sprawcy świadczyć
bowlm będzie z
jednej strony jego
szczególne nastawienie
psychiczne, wyrażające
się w nieustępliwości
nękania, tj. trwaniu
w swego rodzaju
uporze, mimo próśb i
upomnień pochodzących
od pokrzywdzonego lub
innych osób o zaprzestanie
przedmiotowych
zachowań, z drugiej
natomiast strony - dłuższy
upływ czasu, przez który
sprawca je podejmuje
(wyr. SA we Wrocławiu

z 19 lutego 2014 r., II AKa 18/14, KZS 2014, Nr 7-8, poz. 98). Jednocześnie w.w zachowania oskarżonego muszą wywołać skutek w postaci wzbudzenia u pokrzywdzonego uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia, poniżenia lub udręczenia albo istotnego naruszenia jego prywatności. Znamię „uzasadnienia okolicznościami” wymaga dokonania zewnętrznej oceny, czy powstałe u pokrzywdzonego poczucia zagrożenia, poniżenia lub udręczenia znajdują sensowne zakotwiczenie w realiach sprawy, a w szczególności czy są one zrozumiałe w kontekście zachowania sprawcy. Pojęcie prywatności należy natomiast rozumieć szeroko (tak również np. J. Kosonoga [w:] Kodeks karny..., red. R.A. Stefański, 2015, s. 1124). Nie chodzi wyłącznie o centrum życiowe pokrzywdzonego, lecz także o integralność jego osoby oraz te aspekty jego życia, które z obiektywnego punktu widzenia wymagają pewnej dyskrecji.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zgodnie z zaleceniami Sądu Okręgowego, którymi tut. Sąd był związany (art. 442 § 3 k.p.k.), jak również w

zgodzie ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym Sąd zmienił opisu czynu zarzucanego oskarżonemu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozwoliło bowiem na ustalenie sprawstwa oskarżonego w zakresie zachowań polegających na niszczeniu mienia pokrzywdzonej poprzez porysowanie powłoki lakierniczej należącego do niej samochodu i spuszczenia powietrza z jego opon. Brak było jakichkolwiek dowodów na to, aby w/w czynów dopuścił się oskarżony, a same przeświadczenie pokrzywdzonej o sprawstwie oskarżonego nie było wystarczające dla przypisania mu tego rodzaju zachowań. Podkreślenia wymaga, że pokrzywdzona jedynie podejrzewała, że w/w w czynności dokonywał oskarżony, jednakże sama nie miała pewności. Co prawda matka pokrzywdzonej widziała osobę, która kuciała koło samochodu córki, po czym po uruchomieniu samochodu zauważyła, że brak jest powietrza w przedniej oponie auta, jednakże nie ustaliła ona kim była ta osoba, ponieważ miała założony kaptur. Jednocześnie świadek podała, że osoba ta jedynie przypominała posturą oskarżonego, co stanowi tylko kolejną poszlakę, a

nie jednoznaczny dowód sprawstwa oskarżonego. Pozostałe dowody, w tym dane logowania (...) oskarżonego, stanowią również jedynie poszlaki i jako takie, w braku innych dowodów, nie przesądzają o sprawstwie oskarżonego. Brak jest na tą okoliczność jakichkolwiek dowodów, czy to w postaci nagrania z monitoringu czy chociażby naocznych świadków. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że podczas tych zdarzeń samochód pokrzywdzonej był parkowany na parkingu w centrum handlowym, czy też na parkingu przed supermarketem, a więc miejscu ogólnodostępnym dla nieograniczonej ilości osób.

Kolejno, Sąd zważył, że pozostałe zachowania oskarżonego, a polegające na tym, że wielokrotnie dzwonił on do pokrzywdzonej na telefon służbowy, a także nachodził ją w miejscu pracy i wysyłał do jej przełożonych w miejscu pracy e-maile, których treść była dyskredytująca dla jej osoby, wzbudzały u pokrzywdzonej uzasadnione okolicznościami uczucie zagrożenia, a nadto istotnie naruszały jej prywatność i jako takie wyczerpywały znamiona czynu z art. 190a§1 k.k.

Należy zwrócić uwagę, że oskarżony w okresie od stycznia do marca 2021r. wielokrotnie dzwonił na służbowy numer telefonu pokrzywdzonej, co potwierdziły zeznania świadków i samej J. W.. Sąd uznał, że motywacją do wykonywania takich połączeń nie była dla oskarżonego chęć, jak to podawał, uzyskania informacji sprzedażowej, a związane to było z tym, że w tym właśnie sklepie pracowała pokrzywdzona. Jeżeli telefon od niego został odebrany to oskarżony od razu się rozłączał albo nie wiedział jaki temat ma poruszyć. Stanowi to jednoznacznie o tym, że oskarżony nie był zainteresowany ofertą sklepu, a przyświecał mu zupełnie inny cel. W ocenie Sądu zachowania te należy uznać za uporczywe, nieustępliwe i zmierzające do uprzykrzenia pokrzywdzonej codziennego funkcjonowania.

Oskarżony w żaden sposób nie udowodnił, aby cel tych telefonów był neutralny, zmierzający do uzyskania potrzebnej mu informacji jako klientowi.

Jednocześnie oskarżony parokrotnie był w sklepie (...), w którym pracowała pokrzywdzona. Jego wyjaśnienia w tym zakresie stoją w sprzeczności z ustalonym

stanem faktycznym, ponieważ oskarżony podczas dwóch z tych wizyt nie był zainteresowany zakupami, a pytał o pokrzywdzoną i rozmawiał o niej z jej przełożonymi.

Nachodzenie pokrzywdzonej w miejscu pracy bez wyraźnego i racjonalnego powodu również stanowi przejaw uporczywego nękania. Trzeba wskazać również, że oskarżony wiedział, że J. W. nie życzy sobie mieć z nim kontaktu, a pomimo tego prośby te były przez niego ignorowane.

Zdaniem Sądu opisane wyżej zachowania oskarżonego zarówno z punktu widzenia samej pokrzywdzonej, jak i biorąc pod uwagę kryteria obiektywnej, stanowiły podstawę do wzbudzenia w uzasadnionego tymi okolicznościami poczucia zagrożenia i istotnie naruszały jej prywatność. Pokrzywdzona bała się oskarżonego, nie chciała mieć z nim kontaktu, podczas gdy on ciągle go szukał, dzwoniąc, czy też nachodząc ją w miejscu pracy. Jednocześnie z uwagi na skargi oskarżonego kierowane do jej pracodawcy, pokrzywdzona musiała tłumaczyć się swoim przełożonym ze szczegółów swojego życia osobistego, w tym związku z oskarżonym, co istotnie

naruszyło jej prawo do prywatności.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	I i II.		<p>Sąd skazał oskarżonego na karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy i na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. zawiesił warunkowo oskarżonemu wykonanie orzeczonej wobec niego kary na okres 2 lat próby.</p> <p>W ocenie Sądu oskarżony spełnił wszelkie ku temu przesłanki, ponieważ nie był wcześniej w ogóle karany, a orzeczenie takiej kary z pewnością jest wystarczające, aby doszło do osiągnięcia przez karę jej celów wychowawczych wobec oskarżonego. Zdaniem Sądu zapobiegnie to powrotowi przez oskarżonemu do przestępstwa, albowiem kara ta jest wystarczająco dla niego dolegliwa. Jest on jeszcze osobą młodą, której dotychczasowy sposób życia nie odbiega od normy, albowiem dotychczas był on osobą niekaraną. Należało jednocześnie zwrócić uwagę, że oskarżony pracuje na własne utrzymanie i na co dzień pomaga matce, co stanowi o tym, że co do zasady jest on osobą</p>

prawidłowo funkcjonującą w społeczeństwie.

Naruszenie norm prawnych w postaci popełnionego przestępstwa nie rzutuje w ocenie Sądu na konieczność penitencjarnego odizolowania go od społeczeństwa, w związku z czym Sąd uznał za zasadne warunkowe zawieszenie wykonania kary.

Jednocześnie orzeczony wobec oskarżonego okres próby w wymiarze 2 lat pozwoli na zweryfikowanie, czy pozytywna prognoza kryminologiczna wywiedziona przez tut. Sąd była uzasadniona i dokonanie oceny, czy oskarżony przestrzegał w tym okresie porządku prawnego, w tym nie naruszał prawa pokrzywdzonej do spokojnego życia, wolnego od uczucia zagrożenia z jego strony.

W ocenie Sądu o zasadności orzeczonego wymiaru kary pozbawienia wolności, w tym przypadku w wysokości minimalnego ustawowego zagrożenia, przemawia przede wszystkim charakter zachowań oskarżonego, które były dolegliwe dla pokrzywdzonej, jednakże nie w takim stopniu, aby uzasadniały orzeczenie

			<p>kary w wysokości bliższej maksymalnemu wymiarowi.</p> <p>Pokrzywdzona obawiała się oskarżonego, jednakże intensywność jego działań, telefonów czy też prób kontaktu z pokrzywdzoną uzasadniają przekonanie, że stopień społecznej szkodliwości tego czynu kształtował się na średnim poziomie. Jednocześnie stopień winy oskarżonego należy ocenić jako stosunkowo wysoki. Oskarżony mógł w całości kontrolować swoje postępowania, a pomimo tego chciał uprzykrzyć życie pokrzywdzonej i nie dawał jej spokoju pomimo jej próśb.</p>
	<p>III.</p>		<p>Na podstawie art. 71 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda. Kara ta pełni funkcję dolegliwości ekonomicznej dla sprawy. Ma zapobiegać odczuciu, że w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, co wiąże się z niewykonywaniem tej kary w przypadku prawidłowego postępowania oskarżonego przez okres próby, oskarżony pozostał bezkarny, albowiem nie poniósł aktualnie żadnych negatywnych konsekwencji swojego</p>

			<p>postępowania. W ocenie Sądu wysokość stawki dziennej jest adekwatna do możliwości zarobkowych oskarżonego, które kształtują się na poziomie około 3.000 zł miesięcznie, a więc w istocie nie są dużo wyższe od minimalnego krajowego wynagrodzenia, co przemawiało zdaniem Sądu o konieczności ukształtowania wysokości stawki na minimalnym poziomie. Jednocześnie w ocenie Sądu liczba stawek dziennych odpowiada społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i spełnia cele wychowawcze, stanowiąc dla niego istotną dolegliwość dla jego miesięcznego budżetu.</p>
	IV.		<p>Na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. Sąd zastosował wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 10 m, a także zakaz kontaktowania się z nią jakkolwiek sposób przez okres 3 lat. Sąd zważył, że oskarżony został skazany za przestępstwo z art. 190a § 1 k.k., a więc za przestępstwo przeciwko wolności, w związku z czym możliwe było orzeczenie w/w środków karnych. W ocenie Sądu okoliczności sprawy wskazują na to, że w związku z popełnionym</p>

		<p>przestępstwem konieczne jest odseparowanie T. D. od pokrzywdzonej i udzielenie jej ochrony przed dalszymi bezprawnymi zachowaniami ze strony oskarżonego, tym bardziej, że jak wskazała sama pokrzywdzona obawia się ona oskarżonego i kontaktu z nim. Sąd uznał, że zasadne jest orzeczenie w/w środków karnych na okres trzech lat, co pozwoli na zapewnienie pokrzywdzonej przez ten okres spokojnego życia, a oskarżonego odwiedzie od prób naruszania jej prywatności i powodowania u niej uczucia zagrożenia.</p>
	V.	<p>Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. Sąd w związku z zastosowaniem wobec oskarżonego warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności zobowiązał oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby. W ocenie Sadu nałożony na oskarżonego obowiązek pozwoli na systematyczne dokonywanie oceny czy oskarżony prawidłowo wywiązuje się z orzeczonych wobec niego środków karnych, a także czy w jakikolwiek inny sposób nie narusza porządku prawnego.</p>

1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
-			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VI.	W związku ze skazaniem oskarżonego Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składały się wydatki w kwocie 70 zł (w tym łącznie kwota 40 zł tytułem ryczałtu		

za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym i sądowy na podstawie § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym oraz kwota 30 zł za wydanie informacji z K. na podstawie § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w opłatach za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego), a także opłata w kwocie 120 zł (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. opłatach w sprawach karnych Dz.U.1983.49.223 t.j.).

1.Podpis

/-/ sędzia Izabela Hantz-Nowak